

Dobrá. Páni,
dnes jsou tu jiné tváře.
Tak, řekneme si nějaký vtip,
a zasmějeme se trochu, ano?
Ano.
Páni, sedíte tady všude,
že?
Dobrá, ne, ne, ne,
už sem víc nechodíte,
tady není místo, posad'te se
do dalších dvou místností.
Tady už není místo, lidi.
Zorganizujte to.
Kde je ochranka?
Už mne opustil?
Řekněte ochrance,
aby už zastavili
příchod lidí. (Ano.)
Není tady místo,
nevejdete se už sem.
Je jich už moc, ano?
Dnes jsou to všichni Asiaté?
Připadáte mi jako Asiatka.
Japonka? (Ano.)
Dobrá, víte co?
Děkuji vám.
Kdo mi dal
všechny ty vtipy?
Och, mimochodem,
nemyslím, že je to ten,
o kterém jsem mluvila,
říkala jsem jim, aby...
video,
videokamera,
nemyslím, že je to ona.
Myslím tu velkou,
jakou má většina
televizních stanic.
Myslím, že vám
poslali špatnou.
Možná ji nenašli,
nerozuměli tomu,
co říkám, protože
my máme přenosnou kameru,
víte, velkou, hodně velkou.
Tato nemůže stát
40 000 dolarů.
Nezaplatila bych ani 4 000.
Ano, protože
já jsem ji neviděla, víte?

Otočte se a podívejte se.
Ne, tato ne...
To není ona, ne, ne,
tato je obyčejná.
Videokameru, kterou jsme
měli...
vzpomínáte – v TV.
Ach, to je ona.
Je ale v pořádku,
že máme tuto malou,
Sean je moc malý.
Ta kamera
je větší než on.
Větší než oba.
Ne, nežertuji.
Ta by vážila
asi kolem
20 kilogramů, co? Sean?
(Možná.) Možná víc?
Možná 20.
20, víte,
ta hodně velká, masivní.
Profesionální, velká, velká.
Ano, ano, to je ona.
Možná že ještě...
Už ať sem nechodí
víc lidí, ano?
Ať se děje cokoli.
Je tam nějaký strážce?
Ano.
Prosím, jděte zpátky ven.
Ven. Jděte zpět, ven.
Nevyrušujte mne. Dobrá.
Ať jich víc nechází.
Dobrá, to je příklad.
Jednoho dne soused
řekl Hodjovi.
Nevím, co je Hodja,
zřejmě učitel,
v Turecku.
Ten je z Turecka.
Musí to být
znovu od Nasruddina.
„Máte víno,
které je 40 let staré?“
zeptal se host.
„Ano, mám,“
odpověděl Hodja.
Zřejmě je to hospodský.
Co znamená Hodja,

vít to někdo?
Hodja, co to znamená?
Učitel.
Učitel. (Ano.)
Och, tak jsem měla
na začátku pravdu.
Skvělé.
Já vím všechno!
Vy jste Turkyně? (Ano.)
Páni, jak to,
že jste pro mne
nepřipravili
žádný pořad v turečtině?
Ano, já nějaký chci.
Připravuji ho.
P..., při..., připravuji...
Přemýšlíte o tom, ano?
Dobrá, udělejte to!
Chci, aby lidé
znali vaši zemi.
Jinak budou znát jen
přistěhovalce pracující
v Německu, víte.
Nechovají se k nim
všude dobře,
ne všude, ano?
Musíte pro mne
připravit hodně tureckých
programů, ano?
Aby lidé věděli, jak
skvělá je vaše země,
ano? (Ano.) Ano.
Dobrá, znovu začneme.
Jednoho dne řekl
soused Hodjovi,
„Máte víno,
které je 40 let staré?“
„Ano, mám.“
Soused se zeptal:
„Můžete mi trochu dát?“
Hodja řekl: „Ne.“
On tedy řekl: „Proč?
Měl byste být štedrý
a laskavý, ne?“
On řekl:
„Kdybych každému dal
trochu tady, trochu tam,
pak by nic nezbylo...
Už by nebylo 40 let
staré.“

Ano. To je pravda.
Dobrá.
Někdo se zeptal:
„Hodja, proč lidé,
když odejdou ráno
z domova, jdou každý
jiným směrem?“
Co je to za otázku.
Zdá se mi to povědomé.
Nějaká „inteligentní otázka“.
Hodja odpověděl
bez zaváhání:
„Kdyby šli všichni
stejným směrem,
narušilo by to
rovnováhu světa.“
Ano? Ano. Všichni jdou
jedním směrem, ne? (Ano.)
Já jsem jednou slyšela,
víte,
bylo to v nějakém
bulvárním plátku –
důvěryhodnost
není zaručena.
Říkalo se tam něco jako,
„toho a toho dne,
Číňané...“
Kolik miliard jich je,
dvě? (1,3.)
1,3 – dobrá.
Kdyby se všech 1,3 miliardy
lidí domluvilo
a vyskočili by nahoru a dolů,
nahoru a dolů, všichni
najednou ve stejném čase.
Já nevím,
jen aby zřejmě
vyvážili svět,
nebo aby poslali
Američanům chvění,
způsobili zemětřesení,
lidmi způsobené zemětřesení,
– „vyrobena v Číně“,
kdo ví.
Dobrá.
Jednoho dne, když šel
Timur na lov – Timur
je zřejmě král, ano?
Chtěl, aby se
k němu Hodja připojil

před palácem.
Během lovu
náhle začalo pršet...
Nevěřím,
co za Hodju jde na lov.
Možná že chtěl změnit krále
nebo... Timur je král,
ano? (Ano.)
Ano. Och, já vím všechno.
Proč se vás musím ptát?
Musela jsem být
v minulém životě Turek,
kdo ví? Možná,
že jsem byla Timur. Dobrá.
Dobrá, takže během lovu
začalo náhle pršet.
Všichni uvedli své koně
do cvalu a utíkali pryč,
ale Hodja nemohl.
Jelikož bylo teplé počasí,
sundal si své oblečení
a dal si ho pod sebe
a pomalu se vrátil
do paláce.
Když přestalo pršet,
znovu se oblékl.
Když dorazil
do paláce,
jeho oblečení bylo suché
a Timur velmi žasl.
„My jsme všichni promočeni,
jak to, ty jsi stále suchý?“
Hodja tedy odpověděl:
„Och pane, s pomocí
tohoto koně
jsem přijel do paláce,
aniž jsem promokl.“
To je neuvěřitelný kůň, co?
A na další hon
chtěl Timur toho koně,
kterého předtím měl
Hodja,
na posledním výletě.
Velkou náhodou,
znovu začalo pršet
a Timur promokl.
Co čekáme?
Tak neinteligentní král!
Byla to ale chyba Hodji, ne?
On neměl lhát, ne?

On si ho pravděpodobně
dal pod koně, ano.
Oni ale říkají, že si ho dal
pod sebe. Kdyby si ho dal
pod koně,
kdybyste to
upevnili pod jeho břicho,
pak by to bylo ještě lepší.
Zřejmě to udělal.
Takže taky
tak úplně nelhal,
jen neřekl podrobnosti.
Dobrá,
tak ho pustíme ze smyčky.
Když se král vrátil z paláce,
rozzlobeně volal na Hodju
a ptal se ho, co tím myslel.
„Och, pane,“ řekl Hodja,
„Je mi to moc, moc líto,
zapomněl jsem vám říct,
že si taky musíte
dát vaše oblečení
pod sebe a pak
nezmoknete.“
Ano, měl na mysli,
že ho ten kůň vezme
do paláce, samozřejmě,
ale neřekl podrobnosti.
Dobrá.
Teď je tady další příběh,
jmenuje se „Černá kniha.“
Kdysi byl Hodja soudcem
a jednoho dne
k němu přišel nějaký muž.
„Vaše kráva zabila mojí,“
plakal.
Hodja zakřičel:
„Ty hloupý človče,
jak může kráva vědět,
že zabít jinou krávu
je kriminální čin?
Případ je uzavřen.“
Ten muž řekl: „Promiňte,
řekl jsem to špatně,
moje kráva zabila tu vaši.“
„To je pak jiný problém,“
řekl Hodja.
„Otevřeme Černou knihu
a uvidíme, co říká.“
Černá kniha je kniha

soudů, práva.
Kdyby jeho zabila
někoho jiného,
to by bylo jiné.
Když někoho jiného
zabije jeho, pak je to
něco jiného.
„Múú...“
Další.
O půlnoci Hodja
uslyšel silný hluk.
Dva muži se venku prali.
Hodja vylezl
ze své postele
s peřinou kolem sebe
a vyšel před svůj dům.
Zeptal se jich, proč se perou.
Možná potřebuji
něco takového, co? Víte,
podstavec nebo něco?
V Číně
je mají všichni mniši,
aby si na ně mohli položit
Bibli a číst ji.
Můžeme nějaký vyrobit
z průhledné umělé hmoty.
Pak ho tam postavit
a bude to snadné. Obzvláště,
když budu trochu unavená.
Nejsem fyzicky
nepřemožitelná.
Doufám, že to víte. (Ano.)
Ale nezdá se, že by to
někdo z vás věděl, ale...
protože
„Mistryně všechno dělá,
Mistryně je nepřemožitelná.“
Přála bych si to!
Myslím fyzicky, ano.
Bez odpovědi,
jeden z nich vzal deku,
kterou byl Hodja přikrytý
a oba uprchli.
Takže chudák Hodja
se vrátil do své postele,
ale bez přikrývky.
„O co se prali?“
zeptala se jeho žena.
„O naši přikrývku,“
řekl Hodja.

„Teď je přikrývka pryč,
proto je po boji.“
Toto je znovu
Mulla Nasruddin.
Víte, je to stejné.
Jen v Turecku
to píšou
Nasruddin Hodja, místo
Mulla Nasruddin.
Každá země si na něho dělá
nároky. Víte,
nebyla bych překvapená,
kdyby Vietnamci říkali:
„Nasruddin je náš,
je to Vietnamec.“
Protože je to muslim
a je to velmi legrační člověk.
Nejen že si dělá legraci
z někoho jiného,
dělá si taky legraci
ze sebe, víte?
Takže je ve skutečnosti
velmi slavný.
Vietnamci taky
překládali jeho příběhy,
jeho vtipy do našeho jazyka,
aulackého jazyka.
A Číňané ho taky překládali
do čínského jazyka.
A Vietnamci
to překládali
z čínského jazyka.
Pravděpodobně čínština
byla překládána z angličtiny
a angličtina byla překládána
z turečtiny.
Ano. „Ano, tady to je.“ Ano?
A turečtina byla
překládána z perštiny,
a kdo ví odkud.
Ten člověk je
skutečně mezinárodní!
Říká se mu „všetečka.“
Jednoho dne
řekli lidé Hodjovi:
„Hej, vaše žena
chodí od domu k domu.
Řekněte jí, že nemusí
tolik chodit.“
„Dobrá,“ řekl Hodja. „Jestli

přijde do našeho domu,
řeknu jí to.“
Přijde někdy
do jeho domu? Nakonec,
možná. Tak roztomilé.
Stejně, co je jeho práce, co?
Kritizovat práci jeho ženy?
Tento se jmenuje
„Kočka a játra.“
Když získal Hodja
recept na játra
od svého přítele...
Omlouvám se, nevěděla
jsem, to je muslim,
oni jedí maso, co?
Někteří. Ano?
Někteří, ne všichni, někteří.
On ho zřejmě v té době
jedl. Nejsem si jistá,
je-li to tak, nebo
možná vegetariánská játra.
Nevím.
V té době,
být vegetariánem
bylo něco
výjimečného, víte?
I v dnešní době
je hodně lidí
„tajnými vegetariány“.
Dokonce se to neodvažují
lidem říct,
že jsou vegetariány.
Chudák, bojí se,
aby nestál venku
jako kůl v plotě,
nebo se bojí, že by se
mu lidé mohli smát
nebo se mu stranili.
Ano?
Možná, že to taky
znáte z vaší skupiny,
já se nebojím vám říct
„vegetariánské kuře“, ano?
Nebo možná „vegetariánská
játra“, víte? Možná
jen řeknu „játra“, „kuře“,
ale vy velmi dobře víte
že se nejedná o kuře,
že se nejedná o játra
a že se nejedná o rybu,

nic takového to není.
Někdy to vyrobí tak,
že to vypadá jako
vejce. Ano?
Já bych řekla: „Usmaž
nám nějaká vejce.“ Ano?
Protože my už víme, že
to stejně znamená veganská.
Většina vegetariánských
potravin je veganských,
kromě těch s mlékem,
těm se vyhneme,
pokud můžeme.
Dobrá, v dnešní době
je dobré, že máme
mezinárodní trh.
Můžete si dokonce
objednat mailem, telefonem,
můžete bydlet kdekoli,
v cípu Aljašky
a zavoláte do centra
v Londýně, UK,
„Pošlete mi nějaký sýr,“
veganský sýr. Ano? (Ano.)
V dnešní době
vyrobějí různé druhy.
Vypadají stejně.
Chutnají skutečně dobře,
že? (Ano.) Ano.
Dobrá, takže to byl
zřejmě záznam
od jeho žáků
nebo nějakého blízkého
příbuzného, mimochodem,
proto se stalo přirozeným,
že jsou to „játra“.
Ve skutečnosti je
mnoho muslimů vegetariánů,
obzvlášť v řádu súfistů, ano?
Když dostal
od svých přátel
recept na játra,
znovu si nějaká
játra koupil, a protože
je mněl velmi rád,
chtěl je jíst
častěji, ale pokaždé,
když játra koupil,
nemohl si je dát.
Pokaždé,

když je přinesl domů,
nemohl je jíst,
protože jeho žena řekla,
že kočka odnesla ta játra
a utekla.
Mňau, čau!
Proto se jednoho dne
Hodja velmi rozzlobil
a řekl: „Ženo,
přinesl jsem játra, kde jsou?“
Jeho žena řekla:
„Ta hloupá kočka je odnesla
a utekla.“
Stejně znovu a znovu,
to musela být jeho žena.
Není možné,
není možné, že by je
nechala sníst té kočce, že?
Protože je snadné to skrýt,
víte?
Protože před psy
to musíte pověsit nahoru
nebo to zavřít do spíže
a pak ji zamknout,
ale před kočkou
to jen přikryjete
něčím těžkým
nebo to dáte na pánev
a přikryjete –
do hrnce nebo na pánev –
pak si to nikdy nevezme.
Jeho žena je číslo.
Ve stejnou dobu
byla kočka v místnosti.
Hodja ji chytil.
Položil kočku na váhu
a zvažil ji.
Pak řekl:
„Jsou to přesně dvě kila
a játra,
která jsem přinesl
vážila taky dvě kila.
Teď mi řekni, jestli jsou to
ta játra, co je moje kočka?
Jestli je to ta kočka,
já pak chci svá játra.“
Já vím, že to byla jeho žena.
Některá žena, co?
Nenechá mu
ani polovinu.

Dobrá.
Tento příběh se jmenuje,
„Nejchytřejší člověk
na světě.“
Lesknem sa príliš?
Vyzerám dobre alebo nie?
Pretože sa potím.
Hm, nie, nie,
nie je to vaša chyba,
len uvažujem, pretože
som si mala dať trochu, hm...
A tam je, ach,
je tam niekto?
Kto pozná moju izbu?
Tong Kai.
Je tu Tong Kai?
Chod' dolu. (Áno.)
Položili tam vybavenie
na mejkap. (Áno.)
Je tam takáto kniha,
podobnej veľkosti, áno?
Rozumieš?
Na obale je obrázok ženy
z dávnych čias,
kráľovnej z dávnych čias.
Vo vnútri je ružovkastá,
nie ružová ako toto.
Poobzeraj sa tam,,
nájdi to a prines sem.
Jsou v tom velmi dobří,
víte.
Jsou v tom velmi dobří.
Speciální efekty,
víte.
Někdy mě připraví tak,
že vypadám tak krásně,
že přemýšlím,
kdo to mluví.
Při mé poezii, víte
nebo při přednesu písní,
skutečně usilovali,
abych vypadala tak mladě
a tak atraktivně. Nikdy jsem
nepotřebovala žádnou
plastickou operaci, ne.
Proč trpět,
když to dovedou udělat
konečky prstů? Co?
Magické doteky, ano.
Něco vám povím, posledně,

jsem vařila congee –
viděli jste ho dnes? (Ano.)
Dobrá, fajn – a jelikož
já tam nevařím,
nepoužívám to.
Já jen, víte...
většinou sezam, rýže natural,
jednoduché, žádné vaření,
a oni jsou těmi, kdo vaří,
když vaří, ano?
A oni neumyli ten hrnec,
byl vyškrabán, víte,
všude od jídla,
celý hnědý, žlutý
a černý, seškvařený.
A já už jsem vařila
a všimla jsem si toho; „och
můj Bože,“ lidé si pomyslí,
co je to za Mistryni,
tak... tak špinavé?
Zjistila jsem,
jestli je to možné vyčistit
nebo ne, protože všechny
hrnce jsou stejné, podobná
vrstva, znáte to nalepené.
Použila jsem nehet, abych to
očistila, abych viděla...
jestli se to dá vyčistit
nebo nedá,
než na ně
začnu řvát, ne?
Musíte mít
dobrý důvod, ne?
A důkaz, ne?
Nemůžete jen na lidi
řvát pro nic za nic.
Proto se mě bojí.
Přála bych si to! Dokonce
ani psi ze mne nemají strach.
Proto jsem to jen seškrábala,
velmi jednoduše a bylo to.
Och, už je příliš pozdě,
víte, nechci to znovu
vařit, mám něco jiného
na práci.
Kdybych to vařila znovu,
zabralo by to hodně času.
Potom už by bylo
příliš pozdě, víte? –
už to bylo téměř uvařené

a vše připravené
a my už jsme
v polovině.
Och, už jsme
téměř hotovi,
tak jsem řekla SMTV:
„Víte co,
ten hrnec je moc špinavý,
můžete s tím lidi
něco udělat,
jinak na tom bude moje tvář,
víte? Bude tam
napsáno moje jméno,
všude bude můj ‚podpis‘,
nemohu tomu uvěřit...“
Och, velmi dobře, jak to,
že jste dnes tak chytří?
Děkuji vám!
On je skutečně velmi oddaný
a snese nějakou
vichřici.
Není tak špatný,
ano, není tak špatný.
Vietnamci jsou
mi velmi oddaní.
Možná proto jsem se
narodila ve Vietnamu, ano?
Číňané jsou ke mně
velmi pohostinní, proto
jsem si vybrala ty dvě země.
Jsou velmi dobří.
Mistryně. (Co?)
Dole jsou
dva policisté.
Co chtějí?
Nevím. (Dobrá.)